

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

Gellij locus, partim coniectura, partim ope manuscripti codicis, nitori suo
restitutus. Cap. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

ut & hoc quod sequitur apud eundem, de *Alamio*
tio Corinthio:

Quibus A' δειμάντου τάφος, ὃν δὲ πᾶσα

H' ἑλλάς ἐλάβη, ἀμφότερο σέφανον.

idē auctoritate Dionis Chrysostomi Rhetoris
cellentissimi, qui in Corinthiaco hac duo Epigram-
mata nomine Simonidis adducit: eius verba

sunt: Ἡ ἐδοῦτο γὰρ ἐπεσέχετο, ἀλλὰ πρὸ τῶν

καὶ πρὸ Σιμωνίδη, ὃς ἐπέγραψεν ὅτι τοῖς νεκροῖς

ἠέ μοι δῖων, ἐδαμνύοις ἐν Σαλαμῖνι. Ὡς ἔστι

Ἔ. c. & paulo post: ἔστι δὲ καὶ ἕτερον ὅτι

Σιμωνίδη, εἰς αὐτὸν τὸν στρατηγὸν ἐγράφητο. Ἔ. c.

Ἔ. c. Notandum praeterea est, apud Dionem

νῦν δὲ ἀνάμνητος, rectius legi, νῦν δὲ μετὰ τῶν

τοῦ. Ajax enim fuit Salaminius. Reliqua mem-
sunt apud Plutarchum, quàm Dionem. Hec o-

tem Epigrammata eo libentius annotari, quod in

ter Simonidea relata nos videam à Fulvio Vri-

viro ut doctissimo, ita & diligentissimo, beneque

litteris merito.

Aulus Gellius emendatus:

CAP. VIII.

CUM diversa auctorum loca, partim emenda-
re, partim explicare hoc opusculo propositum nobis
sit: non videtur ab hoc auctorum catalogo rejectus
dus Noctium Atticarum scriptor, in quo cum plu-
rima insint menda, tum nō levis error est libro 11.
cap. 1.

Ant. Mure
Varia Lecti
LIII
28

cap. 6. ubi de vocabuli *Susq̄, deq̄, agens*, significatione, inter cetera adducit hos versus Lucilij:

Verum hic ludus ibi, *susq̄, omnia deq̄, fuerunt,*
Susq̄, & deq̄, fuere, inquam, omnia, ludus iocusq̄.

Illud opus durum, ut setinum accessimus finem

Ἐπὶ τὸ λοιπὸν,

Ut aiunt, montes *Aetnae omnes asperi Athones.*

Quorum versuum postrema verba mendosa esse, ut dicere est facile, sic contra difficile, veram ex his lectionem elicere, praesertim cum in omnibus editionibus, quas ego quidem viderim, ita legantur.

Ceterum cum aliquando Obertus Gifannius vir doctissimus, mihiq̄, amicissimus (qui praeclearam in hoc auctore operam nauavit, adeo ut posthac plus illi, quam ipsi auctori haecenus quisquam debitus sit) horum versuum scripturam antiquam non eam quidem veram, sed vero proximam, ut in manuscriptis codicibus legebatur, mecum communicasset, visus mihi sum veram & genuinam huius loci lectionem elicuisse. Itaque pro eo quod legitur in vulgaribus editionibus omnibus:

Ἐπὶ τὸ λοιπὸν

Ut aiunt, montes *Aetnae omnes asperi Athones;*
in manuscriptis legebatur,

Ἄπιδιτοι montes *Aetnae omnes asperi Athones.*

Ubi quid vocabulum hoc *Ἄπιδιτοι* sibi velit, non est facile explicare, praesertim cum tale in Graeca lingua

lingua non reperiatur. Ego re paulo diligentius
perspecta, unius litterae mutatione, videor
lectignem inuenisse, nimirum sic legendo:

Αιγίλιπτοι montes Aetna omnes asperi
Ad hoc autem probandum, videtur vel unus
sufficere, qui multis in locis sic inquit:

ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης. cum loquitur
scopulo aliquo praerupto, & rupe adeo alta, ut
ritudine à capris relinquatur.

Locus Plutarchi & item Apulei emen-
datus.

CAP. IX.

PLUTARCHVS in Erotico de Solone
gislatore sic inquit: ὡς καὶ Σόλων κατέβαλε
λόγους καὶ ἄλλων ἀρρένων παίδων ἀπέπεισε, καὶ ἐπέ-
φειν. καὶ οὐδὲν δὲ σωφροσύνης γυναικῶν οὐκ ἐπι-
καλὸν γὰρ φιλία καὶ ἀσείων. ἔσθι γὰρ οὐδὲν ἄλλο
θάνατον ἢ τῆς γυναικῶν. ἐπὶ δὲ πλείονα λέγει
μουνοῦν τῆς Πελοποννήσου ἀντιπερὶ σίας ὁ Δαρ-
εὐ γὰρ νῆ δ' ἴα ἔφη τῆς Σόλωνος ἐμνήσθη. καὶ
αὐτὸ γινώσκοντι τῆς ἐρωτικῆς ἀνδρῶς.

Εἰς Δίχης ἐρωτικῶν ἐπ' ἀνδρῶν παιδοφιλίαν
Μηρόν καὶ γλυκεροῦ σώματος.

Huius distichi postremum versum mancum
mutilum esse, quis est qui non ignorat? itaque
opera danda est, ut quam optimè hic hiatus comple-
ri possit. Ego, si quis sit coniectura locus, sic
versum

Ant. Mure
Varia Lecti
LII
25